

MC THE TAXRIDERS

De motorclub van, voor en door medewerkers van het Ministerie van Financiën

Indien deze e-mail niet voor u is bestemd dan graag retourneren naar: e.keijer@chello.nl

Apeldoorn, september 2021

Taxriders Meerdaagse Eslohe, Duitsland 26-29 augustus 2021

De traditie wil, zo werd me op de valreep tijdens de laatste avond nog even duidelijk gemaakt (en nog bedankt Berry... ☺), dat de nieuweling een verslag van de meerdaagse maakt. Enigszins verzachtend fluisterde Gerrit me nog toe dat dat echt geen 20 pagina's hoefde te beslaan. In een flits moest ik denken aan lang verleden tijden waarin ik met een groot lettertype, grotere regelafstand, royale kantlijnmarginen en meer van dat soort trucs de omvang van mijn schoolverslagen poogde op te rekken. Geen moment had ik er de afgelopen dagen bij stil gestaan dat ik alle opgedane indrukken later nog eens zou moeten reproduceren om er een leesbaar verslag van te maken.

Maar goed, uiteindelijk is het toch gelukt. Hieronder het resultaat, ik wens jullie veel leesplezier!

Leo

Vooravond

Herken je dat, dat je jezelf voorneemt nu eens niet op het allerlaatste moment al je spullen in te pakken? Lang verhaal kort: weer niet gelukt. Na het avondeten provisorisch een kort lijstje gemaakt welke spullen ik mee moest nemen. Vier dagen in totaal, dus dat is naast motoroutfit in ieder geval 4 onderbroeken, 4 paar sokken, tandenborstel en pinpas. Overige zaken loop ik vanzelf wel tegenaan tijdens het inpakken, streven is zo weinig mogelijk mee te nemen. Weersverwachting is niet best dus een regenpak is no-brainer. Ook maar extra handschoenen want die zouden weleens doorweekt kunnen raken. Wel/geen topkoffer? Keuzes, keuzes. Uiteindelijk gekozen voor 2 zijkoffers en rolltas. Met mijn schoenmaat 49 zit één zijkoffer gelijk vol als ik mijn met schoenen en slippers erin doe. Toiletpullen en rest van de kleding verdeeld over andere zijkoffer en rolltas. Elektronica, oplaadkabels, powerbank en wat snacks voor onderweg in de tanktas. Dit moet m zijn, als ik nu nog iets vergeten ben is dan is dat maar zo. Inmiddels is het 22.00uur. Nog even alle lichten, vloeistoffen, banden en remblokjes checken. Gelukkig dat is allemaal in orde, ready to go!

Ben ik echt niks vergeten? Oh ja shit, de routes moeten nog in mijn navigatie (mobieltje met tomtom-go) gezet worden. Dat kan vanachter de PC met een biertje erbij om alvast in de vakantiestemming te komen. Ik zie dat er de volgende dag ruim 400 kilometer afgelegd moet worden, dus kan maar beter op tijd naar bed gaan om lekker uit te rusten. Uiteindelijk wordt het toch weer te laat voor ik in bed lig. De wekker staat op 6.30uur. Ik heb geen rekenmachine nodig om uit te rekenen dat dat (te) weinig uurtjes nachtrust zijn.

Dag 1 heenreis

De wekkerradio slaat stipt om 6.30uur aan en ik neem een snelle douche om wakker te worden. Omdat ik gisteravond mijn rijkleding al had klaargelegd en ontbijtje had klaargemaakt, hoef ik bijna niet na te denken op dit vroege tijdstip (ik ben een late starter, mijn werkdag begint niet vòòr 9.00uur). Tijdens de onmisbare kop koffie snel nog even het weerbericht bekijken. Vooralsnog geen regen de eerste paar uur dus mijn regenpak kan nog even in de verpakking blijven.

Rond kwart voor acht rij ik Nootdorp binnen om Walther op te halen. Daarna met zijn tweeën door naar de volgende tussenstop langs de A12 bij BP Nieuwerbrug, waar rond 9.30uur nog meer collega's zullen aansluiten. Dit is voor mij tevens kennismaking met enkele Tax riders die ik nog niet eerder ontmoet had. Snel rijden we in colonne verder, pikken nog een enkeling onderweg op, en komen mooi op tijd aan bij verzamelpunt La Place in Nederweert.

Hier volgt verdere kennismaking met voor mij nieuwe gezichten en ontmoet ik ook de mensen die met de auto naar Eslohe zullen rijden. Als iedereen gearriveerd is krijgen we van Gerrit de definitieve groepsindeling te horen en nog wat andere mededelingen die ik helaas al weer vergeten ben. Voor mij is de komende dagen in

ieder geval van belang dat ik positie 2 in de groep heb, ná voorrijders Frans en Marleen (niet te missen met “voorrijder” op de rug van haar hesje geprint) en vòòr Karel. Dat zullen de komende dagen mijn referentiepunten zijn.

De heenreis verloopt verder voorspoedig met een korte tank/lunch stop bij een Aral met aangrenzende Burger King. En passant rijden we ook nog door de binnenstad van Dortmund en voor ik het door heb staan we op de parkplatz van ons Hotel Woiler Hof. Mijn regenpak is de hele dag in de koffer gebleven. Achteraf zou blijken dat dit de enige dag was waarvoor dat zou gelden.....

Snel bagage afladen, kamersleutel ophalen, omkleden en een welverdiende Weizen bier bestellen.

's Avonds heerlijk gegeten (pasta met soort van vlees in jus, alles in overvloed), nog een paar Weizen besteld, lekker gekletst en ergens tussen 23.00 en 24.00 naar mijn bedje (hoera, een tweepersoons bed dus diagonaal pas ik er net in).

Dag 2 rit Hennessee

Actueel weerbeeld tijdens ontbijt: regen

Weersvoorspelling voor de dag: nog meer regen...

Rond 9.30uur vertrekt onze groep voor de eerste rit. Ik weet achteraf nog steeds niet hoe het gebeurd is, maar al vrij snel raken we twee rijders uit de groep kwijt. Onze voorrijder besluit terug te rijden naar het hotel om te hergroeperen. Na wat telefoontjes heen en weer keren de verloren zonen ook weer terug naar het hotel en kunnen we een nieuwe poging doen. Sommigen (ik noem vanwege AVG geen namen) maken van deze ongeplande pitstop gebruik om toch maar even een grote boodschap te doen wat voor nog meer oponthoud zorgt.

Uiteindelijk rijden we dan rond 10.30uur toch weg bij het hotel.

Onverwachte wegafzettingen zorgen ervoor dat we de oorspronkelijke route al snel vaarwel moeten zeggen.

Frans rijdt al improviserend een alternatieve route. Mijn tomtom met ingeladen route raakt het spoor compleet bijster en ik heb werkelijk geen idee waar we zijn of waar we heen gaan.

Op enig moment komen verkeersborden met “Winterberg” in zicht. Het wordt me duidelijk dat we daar ergens een lunchgelegenheid gaan zoeken. Ik ben nog nooit in dit stadje geweest en verwacht eerlijk gezegd een uitgestorven spookstad die alleen in de winter uitpuilt van de toeristen. Later begrijp ik dat Winterberg ook zomer's erg populair is. Vanwege corona was daar nu niet zoveel van te merken. We parkeren ergens midden in het centrum en komen bij een bakkerij annex lunchroom terecht. Mondkapje op, corona app in de hand en we mogen naar binnen. De goulashsoep en het broodje worst smaken me prima.

Terwijl we aan het lunchen zijn houdt het op met regenen en zijn er zelfs stukjes blauwe lucht te zien. Zou het dan toch mooi weer worden? We besluiten snel de lunch af te ronden en weer te gaan rijden. Zekerheidshalve besluit ik mijn regenpak toch nog even aan te houden, wat een wijs besluit bleek. Nog geen minuut nadat we weer op de motor zitten begint het me toch een partij te plensen, onvoorstelbaar. Met bakken komt het uit de hemel. De oorspronkelijke route hebben we dan allang vaarwel gezegd en met de optie ‘kronkelroute’ gaan we richting hotel, waar we rond half vier aankomen.

Samenvattend was het een natte, weinig spectaculaire rit. De Hennessee hebben we niet gezien. Hoogtepunten waren de koffie/lunch stops waar we even konden schuilen en bijkletsen. Hopelijk morgen beter.

Na terugkomst in het hotel heerlijk gedoucht en met de föhn een vergeefse poging gedaan om mijn handschoenen en binnenvoering van mijn helm te drogen. Blij dat ik extra handschoenen bij me heb.

's Avonds was het weer onverminderd gezellig in de bar en eetzaal. Diner bestond uit gevulde soep, saladebar buffet, twee(!) schnitzels overladen met zoetzure saus en een hartig toetje. Ik zag heel wat bordjes afgeruimd worden waar nog eten op lag. Ik wist dat ze in Duitsland grote porties serveren, maar deze hoeveelheden waren echt ongekend groot.

Uiteindelijk na de nodige Weizen weer ergens tussen 23.00 en 24.00 naar mijn bedje.

Dag 3 rit Sorpesee

Actueel weerbeeld tijdens ontbijt: regen

Weersvoorspelling voor de dag: nog meer regen...

Deze route begint al gelijk mooi; smalle weggetjes bergop/bergaf met de nodige leuke stuurbochten en dat zou een groot deel van de route zo blijven. Inmiddels had ik na twee dagen wel doorgekregen dat onze voorrijder na ongeveer een uurtje sturen toe was aan koffie. Zo ook nu weer. Bij een klein bakkertje werd het terras speciaal voor ons drooggemaakt om onze cafeïne behoefte te kunnen stillen. Enkelen hadden hun motor iets te enthousiast op een privat parkplatz geparkeerd, zul je net zien dat de eigenaar er aan komt rijden en al toeterend ons maant om de motoren te verplaatsen. Voor Ron een mooie gelegenheid om de achteruitversnelling van zijn BMW even te demonstreren (erg cool moet ik zeggen). Inmiddels was het zowaar droog geworden (althans enige spatjes af en toe) en vervolgden we de route tot we bij de Sorpesee kwamen. Bijzonder om te zien dat dit meer aan één kant plots ophoudt en afgedamt is. De beoogde lunchlocatie met dakterras bleek helaas gesloten tot 17.00uur maar volgens de eigenaar was 100 meter verderop ook een prima eettentje met parkeerplaats. Snel weer helm op en handschoenen aan en naar die andere tent dan maar. Oordopjes laat ik voor het gemak maar uit, het is tenslotte slechts 100 meter verderop.

Die andere tent blijkt dus een houten frietkot (imbiss) te zijn met sta plaatsen buiten. Dat gaat me echt niet worden. Snel doorrijden maar weer. Uiteindelijk na een half uur rijden (nog steeds zonder oordoppen!) rijden we een plaatsje in met iets wat op horeca lijkt. Alleen...alles is dicht, wat een armoe. De enige open zaak lijkt een

smoezelige shoarma/kebab te zijn. Nou ben ik best makkelijk maar om nu in Duitsland als lunch een shoarmatje te gaan scoren gaat me net te ver. Ik heb zo mijn culinaire principes.

Bij het naastgelegen en verder volledig uitgestorven en gesloten uitziende 'Im Rathaus' zitten drie mannen buiten op de stoep (geen terras). Toch maar even informeren of zij wellicht iets weten. Eén van hen blijkt de uitbater en blijkt niet te beroerd om wat te improviseren. Conform Henry Ford's filosofie¹ kon alles besteld worden als het maar een uitsmijter is. Maar eerlijk is eerlijk, het was een heerlijk uitsmijtertje wat ik voorgeschoteld kreeg.

Na de lunch hebben we de route gelaten voor wat die was en zijn we toch nog even langs de Hennesee gereden om uiteindelijk weer bij het hotel te arriveren. Mijn knieën vonden het inmiddels ook wel mooi geweest na drie dagen.

Bij terugkomst in het hotel was er slecht nieuws: Walther en Peter uit de andere groep waren getroffen door pech (koppeling resp. accu) en het was onduidelijk of dit opgelost kon worden. Laatste nieuws was dat ze voor een gesloten garage stonden en in overleg waren met de ANWB/ADAC.

Tijdens het avondeten (vleeslapjes in jus met aardappelpuree en rode kool. Wederom veel te veel) arriveerden de pechvogels weer in het hotel en bleek dat Walther's motor gerepareerd was en hij morgen gewoon met de groep naar huis kon rijden. Peter had minder geluk, zijn motor moest worden afgesleept dus hij zou morgen op vier in plaats van twee wielen naar huis rijden. Ondanks hun pech vertelden ze dat ze zich eigenlijk prima vermaakt hadden ergens op een terrasje met leuk uitzicht op klassieke rally autos en vrouwelijk schoon. Dus we hoeven vooral geen medelijden met ze te hebben.

Na afloop van het eten volgden de slotmededelingen van Gerrit en de traditionele speech van Karel. Wat ik er in ieder geval van onthouden heb is dat de meerdaagse volgend jaar plaatsvindt van 25 tot en met 28 augustus. En toen was het tijd voor nog wat borrelpraat onder het genot van een Weizen en zat rond 23.00uur ook de slotavond er op. Morgen weer naar huis.

Dag 4 terugreis

Actueel weerbeeld tijdens ontbijt: regen

Weersvoorspelling voor de dag: nog meer regen...

Na het ontbijt was het inpakken, afscheid nemen en wegwezen, maar niet nadat nog wat groepsfoto's op de trap van het hotel waren gemaakt.

Het oorspronkelijke plan was dat beide groepen naar de raststätte Bottrop bij de grens zouden rijden en dat eenieder vandaar zijn weg naar huis zou vervolgen, maar gezien het slechte weer hadden de meesten zoiets van we kijken wel hoe het loopt. Onze groep verliet al vrij snel de geplande route om de Autobahn op te zoeken. Bij de eerste mogelijkheid hebben we nog een laatste bak koffie genuttigd en werd er vervolgens in kleinere groepjes opgesplitst die ieder hun weg naar huis gingen.

Omdat ik op de parkeerplaats wat problemen had met een beslagen vizier (pinlock sloot niet helemaal lekker meer af) was iedereen al vertrokken toen ik wegreed. Toen ik eenmaal reed zag ik tot mijn schrik dat ik mijn navigatietelefoon niet gezekerd had in de houder, dus bij de eerstvolgende parkplatz weer van de Autobahn af om dat te regelen. Ik zou niet de eerste zijn die nadat ie over een hobbel rijdt zijn telefoon uit de houder naar de eeuwige jachtvelden ziet verdwijnen.

Ondertussen werd het weer slechter en slechter totdat op een gegeven moment mijn telefoon het welletjes vond en zichzelf uitschakelde om verdere waterschade te voorkomen. Ai, nu dus ook geen voorgesproken navigatie instructies meer, maar ouderwets op de wegborden kijken. Ik heb achteraf geen idee hoe ik precies ben gereden maar op een gegeven moment zag ik "Arnheim" op de borden staan en die weg heb ik tot aan de grens gevolgd. Raststätte Bottrop heb ik niet voorbij zien komen. Eenmaal over de grens weer in Nederland was het vakantiegevoel definitief verdwenen en was het een kwestie van met verstand op nul naar huis doorbikkelen. Uiteindelijk toch nog een paar mensen uit de groep bijgehaald, even gezwaaid en hup door naar Den Haag waar ik zo rond half vier moe maar voldaan aankwam.

Terugkijkend op de 2021 editie

"En...was het wat je ervan verwacht had?" is mij meerdere malen gevraagd tijdens de trip. Mijn antwoord was dan telkens dat ik geen specifieke verwachtingen vooraf had, maar dat ik er nooit een seconde aan getwijfeld heb dat het een leuke meerdaagse zou worden. En dat is ook helemaal uitgekomen. Om een bekende tv reclame te citeren: 'Het waren 2 fantastische dagen!'"

Hoewel ik mijn best heb gedaan door bij zoveel mogelijk verschillende tafeltjes aan te schuiven is het me helaas niet gelukt om met iedereen persoonlijk kennis te maken. Zoals gezegd vloog de tijd, maar dat komt bij de volgende meerdaagse helemaal goed.

Mijn complimenten voor de organisatie en het hotel. Leuk ook om te zien dat de groep zo divers is, zo had ik nooit gedacht dat er vader-zoon combo's bij zouden zitten. Verder wil ik nog even kwijt dat ik nog nooit zo'n gedisciplineerd groepsrijgedrag heb gezien; keurig in baksteen, vaste volgorde, altijd voorrijder volgen, netjes aan de snelheid houden enz. Top! Dat is bij de Triumph club waar ik regelmatig mee op stap ga wel anders. Ga ik volgend jaar weer mee? Reken maar van yes. Alleen nog even kijken of ik mijn vriendin enthousiast krijg om achterop de buddyseat plaats te nemen.

¹ "Any customer can have a car painted any colour that he wants so long as it is black."

Nog wat statistieken tot slot

Totaal gereden afstand: 1.106 km (vanaf mijn voordeur in Den Haag en weer terug)

Totale rijtijd 17 ½ uur (idem)

Gemiddeld verbruik: 1 liter op 16,3 km (6,13 ltr/100 km)

Gemiddelde snelheid: 63,2 km/uur

Hoogste snelheid: 165 km/uur (terugreis solo op Autobahn)

Totaal aantal bier: geen idee, ik moest bij vertrek EUR 199,30 afrekenen en mijn bierviltje was redelijk bekrast